

SERRA D'OR

DOSSIER «LES DISTOPIES (NO) AVISEN» A. MUNNÉ-JORDÀ, INÈS MACPHERSON,
LORENA CHANES, ÒSCAR VILARROYA, VÍCTOR MOLINA, FÈLIX EDO, LLUC CASALS
ENTREVISTA «CRISTINA PUJADES. BIOLOGIA DEL DESENVOLUPAMENT» CRISTINA JUNYENT
ART «EL PODER D'ALÍCIA» MONTSE GISPERT-SAÜCH VIADER
LLETRES «VICENT ANDRÉS ESTELLÉS, EL POETA DEL POBLE» JULI CAPILLA

PANORAMA DE LITERATURA RELIGIOSA 2024

Un panorama de FRANCESC TORRALBA

ASSAIGS

Té un interès especial l'assaig del professor Josep-Ignasi Saranyana que té com a títol ***Creure i mirar d'entendre***. Memòries d'un historiador de la filosofia i la teologia, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Historiador de la filosofia i la teologia, prevere des del 1968, membre d'un bon grapat de societats acadèmiques i implicat en aventures editorials i en àmbits universitaris i eclesiàstics, Saranyana ofereix una panoràmica del món intel·lectual que ha conegut al llarg d'una vida ja extensa.

Aquestes memòries són una radiografia del món cristià posterior al Concili Vaticà II, farcides de referències a teòlegs, filòsofs i historiadors europeus i americans, a membres de la cúria vaticana i, fins i tot, als darrers tres papes.

Per les seves pàgines desfilen els enfrontaments eclesiàstics per la continuïtat o la discontinuïtat de la tradició cristiana, l'agonia de la dictadura franquista, l'enlairament del marxisme, la fi del comunisme, el triomf del pensament feble, la davallada de les humanitats, els corrents d'alliberament, la trencadissa que suposa la separació de sexe i gènere i molt més, tot adobat amb experiències

viscudes per l'autor. Ho fa en un estil sorneguer i, a voltes, irònic.

Escriu en el pròleg: «Tota la meua vida he volgut seguir Déu, encara que potser no m'hi he afanyat gaire, tret d'algunes bones temporades. Déu ha anat sempre per davant, avançant-se amb la seva gràcia als perills que m'assetjaven i que jo vorejava, no permetent que m'hi perdés. El camí se m'ha fet costerut, de vegades. Tanmateix, amb l'ajut del Cel, i comptant amb el meu tarannà més aviat serè, poc emotiu, un xic superficial i força independent, encara que mai rebec, me n'he sortit» (p. 7).

I conclou: «Resumint: a desgrat de les equivocacions i els errors, ha val-

gut la pena viure el que m'ha tocat viure. Hi ha somnis, és cert, que s'han esvaït i que ja no soc a temps de dur a bona fi. Cal reconèixer que som limitats, encara que dir-ho sigui una obvietat. Amb tot, mai de la vida no faria un pas enrere, que prou m'ha costat arribar fins on ara soc. Només demano a Nostre Senyor que em concedeixi la gràcia de perseverar en els bons propòsits fins a la fi» (p. 8).